

mange, jeg synes, der har været for mange besværgelser. Jeg synes, der har været for mange formuleringer, som er hentet fra metafysikken, og som ikke hjælper på den situation, vi faktisk står i.

Så har der været et par hellige køer, først økonomien. Er det virkelig sådan, at vi er så fattigt et samfund i Danmark i 1999, at vi er nødt til at skære så dybt, som det sker nogle steder? Er vi det i et land, hvor bilsalget eksplo-derer som aldrig før, i et land, hvor privatfor-bruget når fantastiske højder, i et samfund, hvor 80 pct. af befolkningen aldrig nogen sinde har haft så høj en levestandard?

Man skulle prøve at forestille sig den her situation, da hjemmehjælpen blev indført i 1949. Det var et langt, langt, langt fattigere samfund, og det var et langt fattigere samfund i 1960'erne og 1970'erne.

Det er da en diskussion om prioritering, som det hedder, af de offentlige udgifter og en politisk diskussion af, hvad vi vil, og ikke, synes jeg, en diskussion om en eller anden økonomisk nødvendighed, der tvinger.

Den anden hellige ko er det kommunale selvstyre. Jeg vil ikke sige mere om det, men bare sige, at det kommunale selvstyre for mig – og jeg har siddet i det i 13 år – ikke indbefatter retten til at lade være med at gøre noget.

Så vil jeg runde af med at sige: Jeg tror, vi mødes igen om denne diskussion. Det synes jeg er ærgerligt. Jeg havde håbet, vi kunne runde den af i dag. Jeg tror ikke, de mange undvigemanøvrer løser problemerne, og vi vender med garanti tilbage.

Jeg skal sige tak for støtten til alle, der bar, og det var, så vidt jeg kan se, alle undtagen tre partier: regeringspartierne og partiet Venstre, der i øvrigt for nylig har erklæret sig som den lille mands parti.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Det er simpelt hen fantastisk at høre SF's ordfører, hr. Villy Søvndal, der står her og kører den ene enkeltsag af efter den anden og ligesom siger, at det er det, Venstre vil være med til og synes er i orden.

Man skulle ikke tro, at hr. Villy Søvndal havde været i salen, mens jeg holdt min ordførertale, hvor jeg klart sagde, at kommunerne skal overholde loven, og at de skal visitere hvert enkelt tilfælde, og at de ikke skal lave en nedskæ-

ring ved en skjult dagsorden. Det er det, det drejer sig om.

Hvis nu hr. Villy Søvndal forholdt sig til det reelle indhold i det, der blev sagt, i stedet for at tage nogle enkelte eksempler ud og så bruge dem enkeltvis, ligesom det passede bedst, var vi lidt mere ude i et reelt arbejde.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hvem der blot levede i den lykkelige verden, som hr. Villy Søvndal tilsyneladende lever i, hvor økonomi ingen rolle spiller.

Det, som jeg sagde i mit indlæg, var, at i stedet for at begynde at udvide området for hjemmehjælp og dermed risikere at løbe panden mod en økonomisk mur, som hedder, at vi kun har et vist begrænset antal midler til rådighed, var det måske en idé at satse på kerneområder og sørge for, at der er høj kvalitet på de områder, inden vi ender i den situation, at vi har discount over hele linjen.

Jeg mener heller ikke, at jeg på noget tidspunkt har sagt, at det kommunale selvstyre indbefatter retten til ikke at gøre noget. Jeg har netop understreget, at med udgangspunkt i de rammer, som den overordnede lovgivning sætter, skal man udfylde sine opgaver og har så også et vist spillerum for at udfylde dem.

Så det er ikke, fordi jeg tager let på problemstillingen, overhovedet ikke, men jeg vil stadig væk advare mod, at man farer for overilet frem og ikke udnytter de muligheder, der stadig væk ligger i loven, men venter og ser, hvilke resultater det giver.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Til hr. Anders Samuelsen: Det er jo godt, vi får diskuteret det, så vi forstår hinanden.

Jeg sagde, at SF ikke er af den overbevisning, at økonomi ingen rolle spiller. Jeg er meget enig, når fru Marianne Jøved siger, at SF jo er et økonomisk ansvarligt parti, der normalt altid leverer indtægter i sine forslag. Så dér er jeg meget på linje med økonomiministeren.

Jeg ved ikke, hvordan hr. Anders Samuelsen har det, men jeg bliver fantastisk vred, når jeg ser de dér sager. Og jeg tror altså også, det er vigtigt som en del af det politiske liv at kunne blive vred, når man ser nogle sager, der ikke er rimelige, men selvfølgelig også, når man køler af igen, så at give sig til at læse tal og statistikker og det dér lidt mere kedelige – men tillade